

Baba, bir yıl oldu yazmadım sana  
Herkes geçiciymiş, ben yeni anladım seni  
Senden öncesi yok! sonrası nedir?  
Söyleyeyim  
Mezar taşlarını yaptırdık demin

Tas tarakla gelir, saçını keserdim  
Rap mep anlatırdım sürekli susardın  
Anneme takılırdım beraber gülerdik  
Hem her şeyimdin hem her şeyden güzeldin

Güçlü durmak zorunda değilim di mi baba  
Sana kızardım ama çocuktum o zaman  
Bu ev kapı duvar her yer mustafa  
Artık annemle bu evi terk ediyoruz baba

Sen yokken yok bu küçük pencereden bakan  
İçimde bi yangın var ki okyanusu yakar  
Işıkları söndürünce hayallerin yaşar gördüm  
Anne çıkarken bütün ışıkları kapat

Tüm değerlerimi silip baştan yazdım  
Sen olmak istediğimi bilmiyordum baba  
Eşyalarını yanımda götürüyorum şimdi  
Anne lütfen çıkarken bütün ışıkları kapat

Vaveylaa...  
Tanrım gözün kararmış olmalı  
Böyle gitme... Bir şeyler yanlış olmalı  
Hala senin kadar güçlü değilim demek  
Senden öğrenecek çok şey kalmış olmalı  
Baba...

Seni son kez gördüm  
27 aralık'tı çocukluğuma döndüm  
Sen yaşarken teşekkür edebilmek isterdim de İçimde sana dilenen  
özürler buldum

Abimi ilk defa ağlarken gördüm  
Belki de sayende ailemi tanıdım ben  
Sevgiyi de öfkeyi de senden öğrendim  
İsyân. Gerekirse tanrıyı karşıma alırım ben